

ПРИМЉЕНО: 25.04.2025			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
02	229/8	1	-

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Одлуком Изборног већа Универзитета у Београду- Правног факултета, која је донета на III седници од 24. фебруара 2025. године, одређени смо за чланове Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима на конкурс за избор у звање и заснивање радног односа на радном месту једног наставника у звању ванредног професора за ужу научну област **Кривично право – предмет Кривично процесно право**, на Правном факултету Универзитета у Београду. Након што смо се упознали са достављеном документацијом, подносимо Већу следећи

ИЗВЕШТАЈ

На расписани конкурс за радно место једног наставника у звању ванредног професора, за ужу научну област **Кривично право – предмет Кривично процесно право**, који је објављен у „Службеном гласнику РС“ бр. 17 од 28. фебруара 2025. године и у публикацији Националне службе за запошљавање „Послови“ број 1134 од 05. марта 2025. године, као и на интернет страници Правног факултета. У року се пријавила 1 (једна) кандидаткиња и то др Вања Бајовић, ванредна професорка Универзитета у Београду – Правног факултета, из Београда.

I Основни биографски подаци

Др Вања Бајовић рођена је 31. децембра 1978. године у Краљеву. У Београду је са одличним успехом завршила основну школу „Никола Тесла“ и Трећу београдску гимназију. Правни факултет Универзитета у Београду уписала је школске 1997/98. године, а дипломирала је 2002. године, са просечном оценом 9,61.

По завршетку основних студија, школске 2002/2003. године завршила је мастер студије на Универзитету у Болоњи, као стипендиста италијанске владе (*Master in Governance and Politics of European Integrations*). Диплома је нострификована као диплома магистарских студија на Факултету политичких наука Универзитета у Београду, решењем донетим 13. јула 2005. године.

Последипломске студије на Правном факултету Универзитета у Београду, Смер кривичних наука уписала је школске 2005/2006. Испит из Методологије правних и друштвених наука положила је са оценом десет, а усмени магистарски испит положила је са одликом. Магистарски рад под називом „Споразум о признању кривице“ одбранила је са одликом 29. децембра 2008. године, чиме је стекла академско звање магистра правних наука.

Докторску дисертацију под називом „Процесноправни значај општепознатих чињеница и чињеница утврђених у правноснажним судским одлукама“ одбранила је са одликом, на Правном факултету Универзитета у Београду 30. маја 2014. године, чиме је стекла академско звање доктора правних наука.

Од 1. августа 2004. до 02. октобра 2005. године била је запослена у Другом општинском суду у Београду, најпре као волонтер, а од 18. априла 2005. године као судијски приправник. Радни однос на Правном факултету Универзитета у Београду засновала је 03. октобра 2005 године, у звању асистента-приправника. У звање асистента изабрана је 2009. године, у звање доцента 2014. године, а у звање ванредног професора први пут је изабрана 2019. године. Радни однос јој је мировао у периоду од 25. маја 2020. године до 07. фебруара 2021. године због породилског одсуства.

Др Вања Бајовић се у периоду од јануара до јуна 2009. године стручно усавршавала на Универзитету у Њујорку (*Brooklyn Law School*) под менторством др Stacy Karlow, као стипендиста Бироа за образовање и културу владе САД-а, у оквиру ЈФДП (*Junior Faculty Development*) програма.

У раду се служи енглеским и италијанским језиком.

II Педагошки рад

Др Вања Бајовић на основним студијама држи наставу из предмета Кривично процесно право и Међународно кривично право, као и студијску групу из предмета Кривично процесно право. На мастер студијама учествује у извођењу наставе из предмета Кривично право (процесно), Међународно кривично право, Малолетничко кривично право, Међународна сарадња у сузбијању криминалитета и Корупција. На докторским студијама изводи наставу из предмета Кривично процесно право, Међународно кривично право и Малолетничко кривично право.

Укупна просечна оцена из Индивидуалног статистичког извештаја о вредновању педагошког рада наставника Универзитета у Београду и руководиоца вежби је следећа: школска 2019/20 (кривично процесно право – 4,70; међународно кривично право – 4,65), школска 2020/21 (кривично процесно право – 4,54; међународно кривично право – 4,51), школска 2021/22 (кривично процесно право – 4,75; међународно кривично право – 4,79), школска 2022/23 (кривично процесно право – 4,77; међународно кривично право – 4,71), школска 2023/24 (кривично процесно право – 4,55; међународно кривично право – 4,30).

У периоду од претходног избора у звање била је ментор при изради једне докторске дисертације и чланица три Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације. У истом периоду учествовала је у 64 комисије за оцену и одбрану мастер рада, од чега у 51 комисији у својству ментора, а у 13 као чланица комисије.

III Ваннаставне и стручне активности

Др Вања Бајовић је била члан Савета Правног факултета Универзитета у Београду у периоду од 2015. до 2018. године, а на истом факултету је обављала дужност секретара курса за припрему правосудног испита, курса „Тероризам, организовани криминалитет и корупција“ и комисије за нострификацију диплома. Била је председница Дисциплинске комисије Правног факултета у два мандата.

Чланица је удружења Фулбрајтових стипендиста од 2014. године. Чланица је управног одбора Удружења за међународно кривично право од 2022. године. Чланица је научног комитета Међународног криминолошког друштва (*International Society of Criminology*) од 2016. године.

Чланица је уређивачког одбора научних часописа *Facta Universitatis, Series: Law and Politics*, *Ius Poenale* и *Harmonius-Journal of Legal and Social Studies in South East Europe*. Резензирала је радове за бројне домаће и међународне научне часописе, као што су *Crimen*, *NBP – Nauka, bezbednost, policija*, *Страни правни живот*, *University of Bologna Law Review*, *Pravni vjesnik*, *Criminal Law Forum* и други.

Добитница је признања од стране организације *Animal Welfare Day*, за изузетна залагања у заштити добробити животиња и хуманог поступања према напуштеним животињама за 2023. годину

IV Учешће у научно-истраживачким и стручним пројектима

Др Вања Бајовић је учествовала на пројектима *Развој правног система Србије и хармонизација са правом Европске Уније*, *Идентитетски преображај Србије*, *Савремени проблеми правног система Србије*, *Епидемија, право, друштво*, *Савремени проблеми правног система Србије*, *Проблеми стварања, тумачења и примене права*, чији је носилац Правни факултет Универзитета у Београду.

Учествовала је на пројекту *Стање криминалитета у Србији и правна средства реаговања и Казнена реакција у Србији*, финансираним од стране Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије.

Учествовала је на ТЕМПУС пројекту *Развој система доживотног учења у Србији* у оквиру кога је радила на изради нацрта Стратегије развоја доживотног учења, усвојене на Универзитету у Београду.

У периоду од децембра месеца 2018. до маја месеца 2019. године била је ангажована на *USAID ROL пројекту владавине права* у оквиру кога је радила на изради студије „Анализа положаја судијских помоћника у Републици Србији са препорукама за његово унапређење“.

Тренутно је ангажована на пројекту *Проблеми стварања, тумачења и примене права* чији је носилац Правни факултет Универзитета у Београду.

V Учешће на научним и стручним скуповима

Др Вања Бајовић учествовала је на бројним међународним и стручним скуповима у земљи и иностранству, међу којима треба поменути учешће на XXVII комитету Ујединјених нација у Бечу о превенцији криминалитета и кривичном правосуђу 2016. године, учешће на Међународном кривичноправном форуму у Пекингу, предавања по позиву на универзитету у Индији (*Jindal Global University*), радионицу о злочинима из мржње у Варшави, студијски боравак на *Freie Universität* у Берлину.

Након рођења детета 2020. године своју научну активност је усмерила на конференције у земљи, како би се посветила породици и родитељству. Након избора у последње звање, била је чланица организационог одбора конференције „Правна заштита животиња – у сусрет изменама и допунама Закона о добробити животиња“, одржане на Правном факултету Универзитета у Београду 6. децембра 2023. године.

Поред тога, учествовала је и на следећим конференцијама:

1. „Правне норме и адекватност заштите животне средине“. Нови Сад 14–15. октобар 2024. године; Организатор: Српско Удружење за кривично-правну теорију и праксу. Изложен рад на тему: *Кривичноправна заштита животиња у светлу ЕУ директиве 2024/1203*,
2. „Социјалистичко право у Југославији 1945–1990“. Београд, 29.11–01.12. 2023. године. Организатор: Правни факултет Универзитета у Београду. Изложен рад на тему: *Основне карактеристике кривичног поступка Социјалистичке Југославије*,
3. „Савремено државно-црквено право – упоредноправне и националне перспективе“, Будва 12–14. октобар 2023. Организатори: Институт за упоредно право и Митрополија црногорско-приморска Српске православне цркве. Изложен рад на тему: *Добробит животиња и верске слободе-проблем религијског клања*,
4. „Однос међународног кривичног и националног кривичног права“, Палић, 14–17. јун 2024. године, Организатор: Удружење за међународно кривично право. Изложен рад на тему: *Убијање, злостављање и напуштање животиња у Србији- (не)примена законских одредби*,
5. „Отворена питања међународног кривичног права и реформа кривичног права Србије“, Златибор, 1–5. јун 2022. године. Организатор: Удружење за међународно кривично право. Изложен рад на тему: *(Не)моћ Међународног кривичног суда*,
6. „Копаоничка школа природног права – Слободан Перовић“, 12–17. децембра 2022., 2023. и 2024. године.

VI Објављени радови

Радови објављени и прихваћени за објављивање након првог избора у звање ванредног професора

1. "Encrochat and Sky ECC Data as Evidence in Criminal Proceedings in Light of the CJEU Decision", *European Journal of Crime, Criminal Law and Criminal Justice* (достављена потврда да је прихваћено за објављивање) (M22),
2. "Animal Cruelty by Children and Juveniles – Case Studies in Veterinary Forensic and Legal Practice", *Veterinarski Glasnik*, 2025, 1–17 (коауторски са Д. Давитков и Ј. Алексић Радојковић) (M 51),
3. „Основне карактеристике кривичног поступка Социјалистичке Југославије“ у: Д. Поповић, Б. Беговић, З. Мирковић (ур.) *Социјалистичко право у Југославији 1945–1990 – други том*, Универзитет у Београду – Правни факултет, Београд, 2024, 733–824 (M44),
4. „Правна реакција на напуштање животиња – проблематика напуштених животиња и животиња у прихватилиштима“, у: В. Бајовић, И. Марковић (ур.) *Правна заштита животиња – у сусрет изменама и допунама Закона о добробити животиња*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2024, 63–86 (M44),
5. „Измене и допуне Закона о добробити животиња – (не)прихватљивост предложених решења“, у: В. Бајовић, И. Марковић (ур.) *Правна заштита животиња – у сусрет изменама и допунама Закона о добробити животиња*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2024, 247–268 (са Ј. Јевтовић) (M44),
6. „У прилог снижавања старосне границе кривичне одговорности- другачији поглед на „вечиту дилему““, *Crimen*, 1/2024, 82–105 (M51),
7. „Кривична дела над дивљим и заштићеним животињским врстама“, *Право на правду – изазови савременог доба – Зборник радова Копаоничке школе природног права Слободан Перовић*, Београд, 2024, Том I, 411–429 (M31),
8. „Масовни надзор интернета и дигиталних комуникација“ у: Ј. Теранић-Перишић, В. Чоловић (ур.) *Сећање на др Јована Ђурића – путеви права*, Институт за Упоредно право, Београд, 2023, 87–108 (M44),
9. „Добробит животиња и верске слободе – проблем религијског клања“, у: *Савремено државно-црквено право- упоредноправни изазови и националне перспективе* (ур. Владимир Ђурић, Далибор Ђукић), Институт за упоредно право, Православна Митрополија црногорско-приморска, Београд- Будва 2023, 1061–1086 (M14–M31),
10. „(Не)адекватности појединих инкриминација да заштите појединца у дигиталном окружењу“, *Међународни правни односи и правда – Зборник радова Копаоничке школе природног права Слободан Перовић*, Београд, 2023, Том I, 467–484 (M33),
11. „Правни статус животиња-покретне ствари или нешто више?“ у: Ђ. Игњатовић (ур.) *Казнена реакција у Србији – XIII део*, Универзитет у Београду – Правни факултет, едиција *Crimen*, Београд, 2023, 231–255 (M44),

12. „Казненоправна заштита животиња у Републици Србији“, у: *Актуелна питања савременог законодавства и правосуђа*, Зборник радова са саветовања правника, Будва, 2-6 јун 2023. године, стр. 263–283 (M61),
13. „EncroChat и SkyECC комуникација као доказ у кривичном поступку“, *Crimen*, 2/2022, 154–179 (M24),
14. „Непосредна примена међународних уговора и општеприхваћених правила међународног права у кривичном поступку“, *Судски поступак – правда и правичност – Зборник радова Копаоничке школе природног права Слободан Перовић*, Београд, 2022, Том I, 409–427 (M31),
15. „Тајни надзор од стране полиције и служби безбедности“, у Ђ. Игњатовић (ур.) *Казнена реакција у Србији – XII део*, Универзитет у Београду-Правни факултет, библиотека Crimen, Београд, 2022, 226–243 (M44),
16. „Sexual Abuse of Disabled Women in Serbian Criminal Legislation and Legal Practice“, у: Lj. Kovačević, D. Vujadinović, M. Evola (eds.) *Intersectional Discrimination of Women and Girls with Disabilities and Means of their Empowerment*, University of Belgrade, Faculty of Law, Belgrade, 2022, 723–745 (коауторски са М. Шкулић) (M44),
17. „(Не)моћ Међународног кривичног суда“, *Отворена питања међународног кривичног права и реформа кривичног права Србије*, Удружење за међународно кривично право, Intermex, Београд, 254–277 (M61),
18. „Притвор у време пандемије“, *Зборник радова Копаоничке школе природног права Слободан Перовић*, Београд, 2021, Том I, 433–452 (M31).

Радови објављени након избора у звање доцента

Монографије:

1. В. Бајовић, *О чињеницама и истини у кривичном поступку*, Правни факултет – едиција Crimen, Београд, 2015 (монографија, 233 стр.),
2. М. Шкулић, В. Бајовић, *Историјат међународног кривичног правосуђа и основне одлике поступка пред Међународним кривичном судом*, Досије, Београд, 2016,
3. Z. Stojanovic, Ђ. Ignjatovic, V. Bajovic, *Criminal Law in Serbia*, Kluwer Law International, The Netherlands, 2018 (В. Бајовић странице 134–141 и 155–213),
4. Н. Делић, В. Бајовић, *Приручник за прекршајно право*, Службени гласник, Београд, 2018 (В. Бајовић странице 131–426).

Поглавља у монографијама:

1. „Criminal Proceedings in Cyberspace – The Challenge of Digital Era“ in E. C. Viano (ed.) *Cybercrime, Organized Crime and Societal Responses- International Approaches*, Springer, 2016., pp. 87–101 (M13-M31),
2. „Corruption and political party financing: the Case of Serbia“ (with S. Manojlovic) in: *Corruption, Economic Growth and Globalization*, Routledge Taylor & Francis Group, London and New York, 2015, pp. 131–149 (M13),

3. „Крађа идентитета и кривичноправна заштита личних података у сајбер окружењу“, *Казнена реакција у Србији – VIII део*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2018., стр. 263–276 (M44),
4. „Неоконзервативни приступ у борби против малолетничке деликвенције и одговорност родитеља“ у Ђ. Игњатовић (ур.): *Казнена реакција у Србији – VII део*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2017, стр. 219–234,
5. „Случај Миленковић – *Ne bis in idem* у кривичном и прекршајном поступку“ у Ђ. Игњатовић (ур.) *Казнена реакција у Србији – VI део*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2016, стр. 243–258 (M44),
6. „Кривично право и Интернет – (Не)могућност сузбијања компјутерског криминала класичним кривичноправним механизмима“, у Ђ. Игњатовић (ур.) *Казнена реакција у Србији*, V део, Правни факултет, Београд, 2015, стр. 236–254 (M44),
7. „Начело *Ne bis in idem*“ у Ђ. Игњатовић (ур.) *Казнена реакција у Србији – IV део*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2014, стр. 239–252 (M44).

Чланци:

1. „Тамна страна Споразума о признању кривичног дела“, *Зборник радова Правног факултета у Новом Саду*, 1/2019, стр. 233–251. (M24)
2. „Садржај помиловања и поједине недоумице у његовој примени“ (коауторски са И. Вуковић), *Анали Правног факултета у Београду*, 1/2017, стр. 59–81. (M24)
3. „Положај и одговорност јавног тужиоца у расправном процесном моделу“, *Правни живот* 9/2019, Удружење правника Србије, Београд, 2019, стр. 549–563. (M51)
4. „О положају оштећеног у кривичном поступку“, *Правни живот*, бр. 9/2018, Удружење правника Србије, Београд, 2018, стр. 543–562. (M51)
5. „Исказ саокривљеног као доказ у кривичном поступку“, *Правни живот* 9/2017, стр. 715–730. (M51)
6. „Злоупотреба опојних дрога и легитимност кривичноправне заштите“, *CRIMEN* 3/2017, стр. 517–538. (M51)
7. „Суђење у одсуству и понављање поступка лицу осуђеном у одсуству“, *Правни живот*, бр. 9/2016, Удружење правника Србије, Београд, 2016, стр. 669–684. (M51)
8. „Одмеравање казне и споразум о признању кривичног дела“, *НБП – наука, безбедност, полиција – журнал за криминалистику и право*, Криминалистичко-полицијска академија, бр. 2/2015, Београд, 2015, стр. 179–194. (M51)
9. „Правна природа и правно дејство споразума о признању кривичног дела“, *Правни живот*, бр. 9/2015, Удружење правника Србије, Београд, 2015, стр. 671–685. (M51)
10. „Чињенична прекорачења оптужбе“, *Правни живот* бр. 9/2014, Удружење правника Србије, Београд, 2013, стр. 617–629 (M51)

11. "Evidence and Exclusionary Rule in Serbian Criminal Proceedings", *Journal of Forensic Science and Digital Investigation*, 1/2017: 1–12.

Радови објављени пре избора у звање доцента

Монографије:

1. *Споразум о признању кривице – упоредно-правни приказ*, Правни факултет, Београд, 2009, 203 стране
2. *Новине и измене Законика о кривичном поступку из 2006. у поређењу са Закоником о кривичном поступку из 2001. године*, (коауторска монографија са проф. др Миланом Шкулићем), Правни факултет Универзитета у Београду и „Службени гласник“, Београд, 2007, 89 страна

Чланци:

1. „Решавање спорова путем Интернета“, *Правни живот* бр. 10, том II, књига 510, година LVI, Удружење правника Србије, Београд, 2004, стр. 121–132, (M51)
2. „Процесне гаранције осумњичених и окривљених у кривичним поступцима на нивоу Европске Уније“ у проф. др С. Табороши (прир.), *Развој правног система Србије и хармонизација са правом ЕУ. Прилози пројекту 2005*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2005, стр. 384–396, (M45)
3. „Сајбер криминал- изазов компјутерске ере“, *Билтен Окружног суда у Београду*, бр. 68/2005, Београд, 2005, стр. 59–71
4. „Положај и заштита сведока сарадника“, *Правни живот* бр. 9, књига 501, година LV, Удружење правника Србије, Београд, 2006, стр. 1177–1189, (M51)
5. „Убрзани поступак“, *Билтен Окружног суда у Београду*, бр. 74/2006, Београд, 2006, стр. 37–46
6. "Electronic Monitoring and House Arrest in the Criminal Justice Systems", у проф. др Ђ. Игњатовић (ур.) *Стање криминалитета у Србији и правна средства реаговања – I део*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2007, стр. 213–222 (M44)
7. „Медијација у кривичном поступку“, *Правни живот* бр. 10, том II, књига 510, година LVI, Удружење правника Србије, Београд, 2007, стр. 121–132 (M51)
8. "Restorative Justice and Mediation in Criminal Procedure", у проф. др Ђорђе Игњатовић (ур.) *Стање криминалитета у Србији и правна средства реаговања- II део*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2008., стр. 241–253 (M44)
9. „Усклађивање посебних доказних радњи са новим Уставом Републике Србије“, у проф. др Ђ. Лазин (ур.) *Усаглашавање кривичног законодавства са Уставом Србије*, Удружење за кривично право Србије, Београд, 2008, стр. 99–114 (M61)

10. „Претпоставка невиности и слобода штампе“, *Анали Правног факултета у Београду*, година LVI, бр. 1, 2008, Правни факултет, Београд, 2008, стр. 194–210 (M24)
11. „Право на одбрану ћутањем“, *Правни живот* бр. 10, том II, књига 520, година LVII, Удружење правника Србије, Београд, 2008, стр. 5–17 (M51)
12. „Екстрадиција (у) Сједињеним Америчким Државама“, у проф. др Ђ. Игњатовић (ур.) *Стање криминалитета у Србији и правна средства реаговања- III део*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2009, стр. 287–302 (M44)
13. „Положај и овлашћења тужиоца у Сједињеним Америчким Државама“, *Бранич*, Година CXXII, бр. 1, Адвокатска комора Србије, Београд, 2009, стр. 131–146 (M53)
14. „Учешће грађана у кривичном поступку“, *Правни живот* бр. 10, том II, књига 530, година LVIII, Удружење правника Србије, Београд, 2009, стр. 625–637, (M51)
15. „Споразум о признању кривице“, *Ревизија за криминологију и кривично право*, вол. 47, бр. 3, 2009, стр. 319–333 (M52)
16. „Правно лице као окривљени у кривичном поступку“, *Право и привреда*, бр. 4–6/2010, Година XLVII, Удружење правника у привреди Србије, Београд, 2010, стр. 488–503 (M51)
17. „Therapeutic Jurisprudence and Problem-Solving Courts“, у проф. др Ђ. Игњатовић (ур.) *Стање криминалитета у Србији и правна средства реаговања – IV део*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2010, стр. 269–280 (M44)
18. „Searching for corruption in Serbia“, (Petrus C. Van Duyne, Elena Stocco, Vanja Bajovic, Miroslava Milenkovic) *Journal of Financial Crime*, Vol. 17 num. 1, 2010, стр. 22–46.
19. „Начело утврђивања материјалне истине“, *Правни живот* бр. 9, том I, књига 539, година LIX, Удружење правника Србије, Београд, 2010, стр. 657–668 (M51)
20. „„Изгубљени у преводу“ - грешке у званичном преводу Римског Статута“, у проф. др Ђ. Игњатовић (ур.) *Казнена реакција у Србији*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2011, стр. 238–254 (M44)
21. „Кривични поступак НР Кине“, *Ревизија за криминологију и кривично право*, вол. 49, бр. 2–3, Београд, 2011, стр. 541–553 (M52)
22. „Чињенице које се не доказују у кривичном поступку“, *Правни живот* бр. 9, том I, књига 547, година LX, Удружење правника Србије, Београд, 2011, стр. 789–804 (M51)
23. „О истини и сврси кривичног поступка“, у Проф. др Ђ. Игњатовић (ур.) *Казнена реакција у Србији – 2 део*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2012, стр. 244–265 (M44)
24. „Американизација доказног поступка“, *Правни живот* бр. 9/2012, година LXI, књига 555, Удружење правника Србије, Београд, 2012, стр. 829–844 (M51)
25. „Објективни идентитет пресуде и оптужбе“, *Анали Правног факултета у Београду*, година LXI, бр. 1/2013, стр. 198–222 (M24)

26. „Терет доказивања у кривичном поступку“, у Проф. др Ђ. Игњатовић (ур.) *Казнена реакција у Србији – III део*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2013, стр. 246–264 (M44)
27. „О правно неваљаним доказима и плодовима отровног дрвета“, *Правни живот* бр. 9/2013, књига 563, година LXII, Удружење правника Србије, Београд, 2013, стр. 743–758 (M51)
28. „Положај суда и тужилаштва у новоусвојеном расправном моделу кривичног поступка“ у: *Реформа кривичног права*, Удружење јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца Србије, 2014, стр. 145–163.

VII Оцена објављених радова

У овом Извештају биће приказани само они радови које је кандидаткиња др Вања Бајовић објавила након првог избора у звање ванредног професора, с обзиром на то да су у извештајима за раније изборе приказани њени до тада објављени радови.

1. “Animal Cruelty by Children and Juveniles – Case Studies in Veterinary Forensic and Legal Practice” *Veterinarski Glasnik*, 2025, 1–17 (коауторски са Д. Давитков и Ј. Алексић Радојковић)

У раду се анализирају поједини случајеви окружности према животињама из ветеринарско форензичког и правног угла, извршени од стране деце и малолетника. Аутори кроз форензичко-ветеринарске и правне студије случајева указују на високу учесталост овог феномена, али и на правну и друштвену инертност у одговору на таква понашања. Полазна хипотеза је да је друштвена и правна реакција на злостављање животиња одсутна или неадекватна. У циљу доказивања ове хипотезе у првом делу рада су анализирани случајеви злостављања животиња из ветеринарске праксе, извршени од стране лица кривично неодговорних лица, односно деце млађе од 14 година. У другом делу су анализирани случајеви у којима се малолетна лица јављају као извршиоци кривичног дела убијање и злостављање животиња и правна реакција на исте. Закључено је да је рана идентификација оваквог понашања могућа и важна како би се благовремено препознало и реаговало на овакво понашање и тиме предупредило будуће насилничко понашање и извршење тежих кривичних дела. Упркос јасној вези између насиља над животињама и каснијег насиља над људима (такозвани *violence link*), аутори истичу да друштвена и правна реакција на ова дела —остаје минимална. Рад указује на потребу системске промене — строже санкције, едукација, мултидисциплинарна сарадња и развој етичког односа према животињама од најранијег узраста. У том смислу, аутори подржавају *One Health, One Welfare* приступ који интегрише рад здравствених радника, ветеринара, социјалних служби и образовних институција.

2. „Основне карактеристике кривичног поступка Социјалистичке Југославије“ у: Д. Поповић, Б. Беговић, З. Мирковић (ур.) *Социјалистичко*

Реч је о обимном чланку на преко 90 страница, а предмет анализе је кривични поступак социјалистичке Југославије, у периоду од њеног настанка 1945. године па до распада 1992. године. По мишљењу ауторке, југословенска кривично-процесна историја може се поделити на два дела а прекретницу представља ЗКП из 1953. године. Пре тог законика југословенско кривично процесно право било је под јаким совјетским утицајем оличеним у закону из 1948, а након тога се прешло на класичан мешовити модел, заступљен у то време у већини држава континенталне Европе. Формално посматрано, у анализираном периоду закони о кривичном поступку су доношени 1948., 1953., 1960. и 1977. године, али су суштински сви закони донети након 1953. године били само његове допуњене и модификоване верзије. Ауторка анализира процесна решења у наведеним законима, примарно полазећи од положаја и овлашћења процесних актера, јер тај положај, тачније однос државе према окривљеном суштински означава однос државе према појединцу, степен политичке културе и заштиту личних права и слобода у одређеном друштву. На крају закључује да репресивни модел контроле криминалитета није могао да сузбије незадовољство постојећим поретком, а либерални модел процесних гаранција тај поредак није могао да одржи.

3. „Правна реакција на напуштање животиња – проблематика напуштених животиња и животиња у прихватилиштима“, у: В. Бајовић, И. Марковић (ур.) *Правна заштита животиња – у сусрет изменама и допунама Закона о добробити животиња*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2024, 63–86

У раду се разматра проблематика напуштених животиња, са примарним акцентом на напуштене псе, како из угла заштите њихове добробити тако и из угла заштите грађана. Основни узорци овог вишедеценијског проблема разматрани су у посебним поглављима и по мишљењу ауторке свде се на неодговорно власништво, нерегистроване одгајивачнице и неиспуњавање законских обавеза од стране јединица локалних самоуправа. У раду се разматра и питање потенцијалне одговорности наведених актера уз настојања да се дају корисне смернице за превазилажење овог проблема. Поред тога, предмет анализе су и државна и приватна прихватилишта за животиње и њихова правна регулатива. Ауторка износи премису да се поред неодговорног власништва, у позадини нерешавања овог проблема крију и коруптивне делатности и велики профити појединих актера на уштрб животиња и њихове добробити. По њеним мишљењу, проблем напуштених животиња би могао врло лако да се реши када би постојала политичка воља да се реши и то изменом појединих законских одредаба које у тексту наводи и њиховом доследном применом. На крају закључује да је питање добробити животиња корелативно повезано са економским стандардом одређене државе- што су друштва богатија и уређенија више се пажње посвећује овој теми, док се у сиромашнијим заједницама она обично своди на констатацију да су „људи важнији од животиња“

без узрочно-последичног разумевања ове везе, да брига за животиње заправо представља бригу за оне слабије и немоћније и развој емпатије одређеног друштва.

4. „Измене и допуне Закона о добробити животиња – (не)прихватљивост предложених решења“, у: В. Бајовић, И. Марковић (ур.) *Правна заштита животиња – у сусрет изменама и допунама Закона о добробити животиња*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2024, 247–268 (са Ј. Јевтовић)

Закон о добробити животиња донет 2009. године представљао је значајан помак у односу на дотадашње стање, које је подразумевало широку примену убијања паса, мачака и других животиња, у складу са Законом о здравственој заштити животиња из 1991. године. Међутим, ауторке наглашавају да се законске одредбе не примењују у пракси што доводи до свакодневног, системског и хроничног угрожавања животиња и њихове добробити. Прве измене ЗДЖ предложене су 2015. године али никада нису усвојене услед оправданог противљења цивилног сектора. Ове измене детаљно су анализиране у првом делу рада. Током 2023. године најављене су нове измене и формирана је радна група у циљу њиховог доношења, а у тексту је анализиран рад, овлашћења и сам начин формирања ове радне групе. Аутоке закључују да су сва досадашња настојања измена ЗДЖ ишла у правцу додатног погоршања постојећег стања и легитимисања кршења његових одредби од стране појединих актера. Такође наглашавају и да је питање добробити животиња питање степена развоја одређеног друштва, његове бриге о слабијима и немоћнима, развоја емпатије, сузбијања насиља и развоја свести о другима и другачијима са којима делимо планету. Питање примене закона је већ питање владавине права, односно држава у којој се закони не примењују не може се назвати правном државом. Неуређеност ове области оставља јако пуно простора за коруптивне делатности и махинације, како од стране појединих удружења и појединаца, тако и од стране одређених компанија, управних органа и локалних властодржаца.

5. „У прилог снижавања старосне границе кривичне одговорности – другачији поглед на „вечиту дилему““, *Crimen*, 1/2024, 82–105

Ауторка у овом раду износи супростављени став у односу на текст објављен у часопису *Crimen* 3/2023 који је критиковао идеју снижавања старосне границе кривичне одговорности. За разлику од већине досадашњих ставова у стручној јавности који се позивају на међународне стандарде и хуманистичке постулате казненог права, овај рад настоји да ту „вечиту дилему“ сагледа из угла реалне потребе за кривичноправном интервенцијом у случајевима најтежих и све чешћих видова криминалитета деце млађе од 14 година. Рад пружа компаративну анализу законодавстава различитих држава, показујући велико варирање старосне границе (од 7 до 16 година), чиме релативизује аргумент о универзалности тренутне границе од 14 година. Указује се и на чињеницу да Европски суд за људска права у пресуди *Т. против Уједињеног Краљевства* није сматрао границу од 10 година неуставном, што додатно слаби позивање на наводне "достигнуте" стандарде. Посебно занимљив

је историјски осврт на совјетски модел као темељ домаћег законодавства у овој области, којим се указује на реликтне карактеристике нашег система. Поред тога, у раду се разматра и структура малолетничког криминалитета. Иако статистички бројке показују опадање укупног броја пријава, ауторка истиче да је структура дела све насилнија и бруталнија. Уз конкретне податке о учињеним делима и старости учинилаца, показује се да је управо доња граница (14 година) најкритичнија и да велики број учинилаца чини дела управо у том узрасту. Кроз детаљну анализу система санкција и мера из домена социјалне заштите, рад истиче да се у пракси према малолетницима изричу благ мере, које се садржински не разликују много од мера које центри за социјални рад већ примењују према деци испод 14 година. Стога се, по њеном мишљењу, снижавање границе не би драматично одразило на њихов положај, али би омогућило правосудним органима да ефикасније реагују. Такође износи тезу да се не може занемарити реална еволуција децјег понашања и друштвеног контекста у којем деца данас одрастају, као и чињеница да последице које жртве трпе не зависе од година старости извршиоца. По њеном мишљењу, акценат би требало да буде на правној незаштићености жртве, која у случају извршења дела од стране „кривично неодговорног“ детета, остаје без адекватне правне сатисфакције.

6. „Кривична дела над дивљим и заштићеним животињским врстама“, *Право на правду – изазови савременог доба – Зборник радова Копаоничке школе природног права Слободан Перовић*, Београд, 2024, Том I, 411–429

Рад представља свеобухватну и критички интонирану анализу кривичноправне заштите дивљих и заштићених животињских врста у Републици Србији, са посебним освртом на појам *wildlife crime*, његову садржину у међународном и домаћем праву, као и на примену CITES конвенције. Повод за истраживање чини конкретан и медијски експониран случај лавице Кике пронађене код Суботице, који ауторка користи као полазиште за продубљену правну анализу. У уводном делу, она указује на разноврсност кривичних дела које могу спасти под *wildlife crime* (незаконит лов, трговина, извоз, увоз, држање и експлоатација дивљих врста), наглашавајући њихову повезаност са организованим криминалом и деструктивни утицај на биодиверзитет, здравље људи и еколошку равнотежу. Након тога анализира система заштите кроз CITES конвенцију и њену имплементацију у Републици Србији. У наставку, детаљно се анализирају одредбе домаћег кривичног законодавства релевантне за овај вид криминалитета и то убијање и злостављање животиња, незаконит лов, уништење или изношење заштићеног природног добра, кријумчарење и недозвољена трговина. Кроз примере и правну анализу, указује се на колизије у примени, благу казнену политику, тешкоће у доказивању и, што је нарочито важно, на непримерено третирање животиња као „робе“ или „покретних ствари“ у правном систему. Значајна пажња посвећена је и односу кривичних дела и прекршаја – проблем који је посебно изражен у овој области.

7. „Масовни надзор интернета и дигиталних комуникација“ у: Ј. Ђеранић-Перишић, В. Чоловић (ур.) *Сећање на др Јована Ђирића – путеви права*, Институт за Упоредно право, Београд, 2023, 87–108.

Ауторка се у овом раду бави једним од најконтроверзнијих питања савременог доба – масовним надзором дигиталних комуникација. Полазећи од класичне Пакерове поделе на модел контроле криминалитета и модел процесних гаранција, она успоставља оквир за разумевање идеолошких полазишта која стоје у основи мера масовног надзора. Рад се посебно бави мета-подацима, начином функционисања интернета и питањем ко управља, обрађује и користи те податке – било да је реч о приватним корпорацијама, државним структурама или службама безбедности. Централно место рада заузима анализа одлуке Европског суда за људска права у случају *Big Brother Watch and Others v. United Kingdom*, који представља преседан у погледу правног третмана насумичног надзора комуникације унутар држава чланица Савета Европе. Посебно вредну пажњу у раду добијају теме попут егземпларног кажњавања, инструментализације страха, питања контроле над технолошким ресурсима и последица које овакве праксе имају по суштину демократских друштава. Рад представља драгоцен допринос савременој криминолошкој и правно-политичкој мисли, не само због дубине анализе, већ и због храброг преиспитивања улоге државе, технологије и моћи у савременом глобализованом свету. Ауторка успева да темељито прикаже сложеност и противречности овог феномена, не избегавајући критичке ставове према институцијама и праксама које, под маском безбедности, задиру у најдубље сфере људске слободе.

8. „Добробит животиња и верске слободе-проблем религијског клања“, у: *Савремено државно-црквено право – упоредноправни изазови и националне перспективе* (ур. Владимир Ђурић, Далибор Ђукић), Институт за упоредно право, Православна Митрополија црногорско-приморска, Београд – Будва 2023, 1061–1086

Рад представља свеобухватну и аналитички утемељену студију у којој се преиспитује однос између законске обавезе омамљивања животиња пре клања, као једне од основних мера у циљу заштите добробити животиња, и слободе вероисповести припадника Јеврејске и Муслиманске верске заједнице, које ову праксу доживљавају као супротну својим верским догмама. Ауторка критички разматра различите религијске ставове о положају животиња, са посебним освртом на хришћанство, јудаизам, ислам, али и источњачке религије попут хиндуизма, будизма и ђаинизма, указујући на значај који се у различитим духовним традицијама придаје животињама као осећајним бићима. Посебна вредност рада је у анализи правних прописа и судске праксе на међународном нивоу, нарочито пресуда Европског суда за људска права и Суда правде Европске уније, у којима се прецизирају границе до којих се религијска слобода може ограничити у демократском друштву, ради заштите општег интереса као што је добробит животиња. Кроз компаративну и нормативну анализу, ауторка указује да религијско

клање, иако заштићено као вид испољавања вероисповести, ипак подлеже законским ограничењима ако је то неопходно ради заштите јавног здравља, јавног морала или права других – укључујући, по модерном тумачењу, и права животиња. Посебан значај рада огледа се и у анализи стања у Републици Србији, где се, за сада, религијско клање толерише као изузетак од обавезног омамљивања, иако је очигледно у супротности са циљевима Закона о добробити животиња. На крају, ауторка закључује да не постоји оправдан разлог да се животињама, чак и у контексту верских пракси, не обезбеди достојанствен живот и хумана смрт.

9. „(Не)адекватности појединих инкриминација да заштите појединца у дигиталном окружењу“, *Међународни правни односи и правда – Зборник радова Копаоничке школе природног права Слободан Перовић*, Београд, 2023., Том I, 467–484

У раду се критички анализирају правне празнине и недоследности важећег Кривичног законика Републике Србије у погледу инкриминације понашања која се све чешће јављају у дигиталном простору. Ауторка полази од претпоставке да се значајан број противправних радњи, попут осветничке порнографије, отварања лажних профила на друштвеним мрежама и злоупотребе платних картица, не може ефикасно подвести под постојеће кривичноправне норме, нити се на њих у пракси адекватно одговара. Рад је подељен у два тематска дела. Први обухвата анализу понашања којима се повређују лична права и достојанство личности, при чему је посебна пажња посвећена кривичном делу из члана 145 КЗ – неовлашћено објављивање и приказивање туђег списка, портрета и снимка. Ауторка указује на ограничену применљивост овог кривичног дела у случајевима ширења дигиталних фотографија, као и на проблеме у вези са заштитом ауторских права на друштвеним мрежама. У другом делу анализирају се појавни облици дигиталне крађе и преваре, с акцентом на злоупотребу података са платних картица. Ауторка закључује да је кривично законодавство недовољно прилагођено савременом дигиталном добу, и да је неопходна темељна реформа инкриминација којима се штите лични подаци у сајбер простору

10. „Правни статус животиња-покретне ствари или нешто више?“ у: Ђ. Игњатовић (ур.) *Казнена реакција у Србији – XIII део*, Универзитет у Београду–Правни факултет, едиција *Crimen*, Београд, 2023, 231–255

Ауторка у овом раду поставља кључно питање о положају животиња у савременом праву – да ли оне заиста треба да се третирају као покретне ствари или заслужују другачији, достојанственији статус? Полазећи од постојећег правног и филозофског оквира, рад анализира историјске, религијске и нормативне основе вековног правног објективизовања животиња, критикујући концепт који животињама ускраћује субјективитет због немогућности да испуњавају правне дужности. Указује се на неадекватност изједначавања животиња са стварима у правној теорији и пракси, те се проблематизује логика по којој правна права подразумевају корелативне дужности. У раду се објашњава да већ постоје правни

субјекти који немају ту могућност (нпр. деца, душевно оболела лица), те у том контексту сагледава могућност додељивања правног субјективитета животињама. Посебна пажња посвећена је уставноправном аспекту, упоредном праву и савременим тенденцијама у законодавству, укључујући случајеве из праксе страних судова. Рад је богато документован, снажно аргументован, са интердисциплинарним приступом, а посебно је драгоцен због увођења моралне и емоционалне димензије у правну расправу.

11. „Казненоправна заштита животиња у Републици Србији“, у: *Актуелна питања савременог законодавства и правосуђа, Зборник радова са саветовања правника*, Будва, 2–6 јун 2023. године, стр. 263–283.

Рад представља исцрпну и аналитичку студију казненоправне заштите животиња у правном систему Републике Србије. Ауторка критички разматра кривично дело убијања и злостављања животиња из члана 269. Кривичног законика, као и прекршаје предвиђене Законом о добробити животиња. Централни проблем огледа се у практичној неефикасности примене ових норми, као и у њиховим нормативним преклапањима, што доводи до правне несигурности и селективности у поступању надлежних органа. Посебан акценат стављен је на анализу односа кривичних и прекршајних деликата у светлу начела *ne bis in idem*, уз осврт на релевантну праксу Европског суда за људска права. Студија обухвата и статистичке податке о кривичним пријавама, пресудама и поступцима у вези са заштитом животиња, указујући на изразит јаз између нормативне заштите и стварне примене. Рад је веома детаљан, аргументован и правно иновативан, са низом конкретних предлога за унапређење законодавног и институционалног оквира.

12. „EncroChat и SkyECC комуникација као доказ у кривичном поступку“, *Crimen*, 2/2022, стр. 154–179.

Рад се бави изузетно актуелном и комплексном темом – правном природом и доказном снагом података прибављених надзором и декодирањем шифрованих комуникационих платформи EncroChat и Sky ECC. Ауторка детаљно анализира начин на који су француске и белгијске власти, у сарадњи са Europol-ом и другим европским партнерима, дошле до садржаја комуникације, као и који је правни основ таквог надзора и његовог преноса другим државама. У првом делу рада обрађује се правни оквир под којим је спроведен такозвани „упад у рачунарски систем“, као и питање да ли су такви поступци спроведени у оквиру овлашћења која остављају законици о кривичном поступку или се ради о масовном надзору у надлежности обавештајних служби. Други део рада посвећен је анализи правне природе прибављених података, питањима међународне правне помоћи и могућности њихове употребе као доказа у кривичном поступку пред домаћим судовима. Посебна вредност рада огледа се у томе што не остаје на теоријском нивоу, већ полази од конкретних случајева и судске праксе Немачке и Велике Британије, уз упоредно тумачење релевантне праксе Европског суда за људска права. Скреће се пажња на уставноправне аспекте оваквог облика надзора, као и на потребу ревизије домаћих

прописа у циљу адекватног нормирања дигиталног надзора и употребе електронских доказа.

13. „Непосредна примена међународних уговора и општеприхваћених правила међународног права у кривичном поступку“, *Судски поступак – правда и правичност – Зборник радова Конаоничке школе природног права Слободан Перовић*, Београд, 2022, Том I, 409–427

У раду се критички анализира уставно начело о непосредној примени потврђених међународних уговора и општеприхваћених правила међународног права у правном поретку Републике Србије, са фокусом на њихову улогу у кривичном поступку. Први део рада бави се потврђеним међународним уговорима – питањем да ли се и у којој мери они могу сматрати самоизвршним, односно подобним за непосредну примену, без потребе за додатним унутрашњим прописима. Посебна пажња посвећена је лошем службеном преводу неких кључних међународних докумената (нпр. Римског статута), као и њиховој међусобној неусклађености, што у појединим ситуацијама доводи до правне недоумице – нпр. у поступцима екстрадиције када се надлежни органи морају одредити између супротстављених одредаба различитих конвенција. Други део рада анализира концепт општеприхваћених правила међународног права, указујући на правну и практичну нејасноћу тог појма. На основу праксе Међународног кривичног трибунала за бившу Југославију и Трибунала за Руанду показује се како су ова правила често коришћена као пожељно средство за оправдавање различитих, понекад и противуречних судских одлука. Указује се и на ризике од субјективизма и произвољности у тумачењу ових правила, што може угрожавати правну сигурност и поштовање принципа законитости. У закључку, аутор наглашава да иако идеја непосредне примене међународног права има племениту основу – заштиту права појединца и афирмацију универзалних вредности – њена неограничена и нејасно формулисана примена у пракси може водити у озбиљну правну несигурност. Стога се залаже за прецизније разграничење самоизвршних од несамоизвршних уговора, као и за дефинисање оквира за тумачење и примену општеприхваћених правила међународног права у националном правном поретку.

14. „Тајни надзор од стране полиције и служби безбедности“, у Ђ. Игњатовић (ур.) *Казнена реакција у Србији – XII део*, Универзитет у Београду – Правни факултет, библиотека *Crimen*, Београд, 2022, 226–243

У раду се анализира сложена и осетљиву тема примене тајног надзора у Србији – како у кривичном поступку, тако и од стране служби безбедности. У фокусу су мере попут прислушкивања телефонских разговора, праћења електронске комуникације и тајног снимања, које значајно задиру у право на приватност, једно од темељних људских права гарантованих Уставом Републике Србије и Европском конвенцијом о људским правима. У првом делу рада обрађује се примена мера тајног надзора у контексту кривичног поступка, у складу са одредбама ЗКП-а. Аутор указује на

уставну и законску основу за овакве мере, али истиче и бројне дилеме у пракси – од нејасне границе између надзора и кршења права, до спорне праксе необавештавања лица о томе да су била под мерама. Посебна пажња посвећена је стандарду "изузетности" примене мера, као и значају судске контроле. Други део рада фокусира се на праксу Безбедносно-информативне агенције (БИА) и Војне безбедносне агенције (ВБА), која је одређеној мери одудара од кривично процесне регулативе. Ауторка критички указује на чињеницу да службе безбедности имају шире, мање прецизно уређене и често непрегледне надлежности, што отвара простор за злоупотребе. Указује се на бројне колизије са стандардима Европског суда за људска права – попут непостојања обавезе уништавања прикупљеног материјала, непрецизности у одређивању услова под којима се мере могу применити, и одсуства ефективног правног лека. Цео текст је прожет поређењима са праксом ЕСЈП, који поставља стандарде у погледу законитости, предвидљивости и неопходности мера надзора у демократском друштву.

15. "Sexual Abuse of Disabled Women in Serbian Criminal Legislation and Legal Practice", u: Lj. Kovačević, D. Vujadinović, M. Evola (eds.) *Intersectional Discrimination of Women and Girls with Disabilities and Means of their Empowerment*, University of Belgrade, Faculty of Law, Belgrade, 2022, 723–745 (коауторски са М. Шкулић)

Чланак представља детаљну анализу кривичног дела обљубе над немоћним лицем, као и комплексне правне, друштвене и етичке проблематике која окружује сексуалност и заштиту жена са инвалидитетом. Аутори приступају овој теми из више углова: нормативног, теоријског, компаративноправног и практичног, истичући дубоко укоренење табуе, дискриминацију и системске пропусе у заштити ове рањиве групе. У првом делу рада анализира се важећа правна дефиниција кривичног дела обљубе над немоћним лицем у српском кривичном законодавству, указујући на њене недоречености и потенцијал за злоупотребу. Посебно се проблематизује чињеница да је у фокусу дела „искоришћавање стања немоћи жртве“, без довољног осврта на њену вољу и способност да изрази или ускрати пристанак. Овакво законско решење, упозоравају аутори, може довести до инкриминације чак и односа са пристанком, чиме се особама са инвалидитетом фактички ускраћује право на сексуално изражавање, интимност и партнерство.

Други део рада посвећен је анализи међународних и упоредно правних стандарда. Поставља се питање како правно обухватити ситуације у којима жртва, услед менталне или физичке немоћи, није способна да формира или изрази валидан пристанак, а да се истовремено не негира њено право на сексуални и партнерски живот. У трећем делу рада отвара се друштвена димензија проблема – сексуалност особа са инвалидитетом као табу тема. Аутори указују на дубоко укоренење стереотипе о особама са инвалидитетом као асексуалним, наивним или вечно дечијим бићима, што доводи до њихове сексуалне маргинализације. Истиче се и контроверзна одредба Породичног закона Србије која свако сексуално поступање са немоћним лицем третира као насиље, без обзира на постојање пристанка. Судска пракса у неким случајевима такође занемарује вољу жртве, третирајући сваки

сексуални однос са ментално оболелом особом као кривично дело, чак и када је иницијатива потекла од ње. У завршном делу чланка износе се статистички подаци који приказују поражавајућу слику – изузетно мали број пријављених и пресуђених случајева сексуалног насиља над женама са инвалидитетом. Разлози за то су бројни: социјална изолација, зависност жртве од починиоца, недостатак поверења у институције, као и недостатак знања и свести о правима и насиљу.

16. „(Не)моћ Међународног кривичног суда“, *Отворена питања међународног кривичног права и реформа кривичног права Србије*, Удружење за међународно кривично право, Intermex, Београд, 254–277.

У чланку се разматрају кључне контроверзе везане за оснивање, надлежност и досадашњи рад Међународног кривичног суда (МКС). Анализом правних прописа и праксе, посебно се осврће на ограничења надлежности Суда, која је, иако формално тежи ка универзалности, суштински условљена добровољним приступањем држава Римском статуту. Ауторка посебно проблематизује ситуације у којима Суд може проширити надлежност и на држављане не-чланице Статута, што изазива снажне реакције одређених "моћних" држава које Статуту нису приступиле Други део рада посвећен је анализи различитих начина покретања поступка пред МКС, при чему се критички сагледава утицај држава, Савета безбедности УН и самосталне иницијативе Тужиоца. Посебна пажња посвећена је начелу комплементарности, као суштинском механизму заштите суверенитета држава у односу на надлежност МКС. У завршном делу, ауторка анализира улогу Савета безбедности у функционисању Суда, указујући на проблеме двоструких аршина, политизације кривичног гоњења и недостатка ефикасне принуде. Циљ рада је да се, кроз анализу досадашње праксе и става најмоћнијих држава, преиспитају реални домети МКС и постави питање да ли је концепт „међународне правде“ у постојећим геополитичким околностима заиста достижан или остаје утопијска тежња.

17. „Притвор у време пандемије“, *Зборник радова Копачичке школе природног права Слободан Перовић*, Београд, 2021, Том I, 433–452

У раду се разматра сложено и осетљиво питање примене мере притвора током ванредног стања уведеног због пандемије вируса COVID-19. Ауторка систематски анализира начин на који је мера притвора коришћена у Србији као одговор на кршење мера самоизолације, посебно у светлу уставно загарантованих људских права и слобода, као и стандарда Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП) и праксе Европског суда за људска права (ЕСЉП). У раду се указује да је притвор, иако по закону крајња мера која се примењује само када се циљ не може постићи ниједном благом процесном мером, у пракси често одређиван као прва и једина реакција на кршење карантинских прописа, иако се ради о лакшим кривичним делима. Детаљно је анализиран и нормативни оквир који је био на снази током ванредног стања и дата је критичка анализа уставности и законитости одлука којима је ограничено кретање, нарочито када је реч о положају старијих суграђана. Овим лицима је, наиме, током два месеца било потпуно забрањено напуштање дома, што

ауторка доводи у везу са мером кућног притвора. Рад користи компаративне примере из праксе других држава и стандарде Уједињених нација који инсистирају на томе да се притвор користи као крајње средство и само онда када је неопходан, пропорционалан и заснован на закону. Такође, у раду се указује на правне и етичке дилеме у вези са кршењем начела *ne bis in idem*, јер је истим лицима због истог понашања покретан и прекршајни и кривични поступак, што је супротно уставним и међународно правним стандардима. На крају, ауторка својим закључцима доприноси дискусији о улози кривичног права у условима кризе и позива на већу доследност у примени уставних принципа и стандарда владавине права чак и у ванредним околностима.

VIII Оцена испуњености услова и критеријума за поновни избор у звање ванредног професора

Након што је извршила увид у документацију коју је кандидаткиња поднела уз пријаву на конкурс, а полазећи од одредаба Правилника о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду (Гласник Универзитета у Београду бр. 192/2016, 195/2016, 199/2017, 203/2018 и 223/2021), Комисија је утврдила да др Вања Бајовић испуњава услове који су потребни за поновни избор у звање ванредног професора на Универзитету у Београду за групацију друштвено-хуманистичких наука и то на следећи начин:

У погледу испуњености ОБАВЕЗНИХ УСЛОВА наводимо следеће:

1. Др Вања Бајовић има вишегодишње искуство у педагошком раду са студентима јер је на Правном факултету Универзитета у Београду запослена од 3. октобра 2005. године, најпре у звању асистента приправника (2005–2009), затим у звању асистента (2009–2014), затим у звању доцента (2014–2019), а онда и у звању ванредног професора (2019–2025), што значи да поседује 20 година предашког искуства у раду са студентима на различитим нивоима (основне, мастер, докторске студије).
2. Остварила је високе оцене за свој педагошки рад на свим предметима на којима је изводила наставу. За предмет кривично процесно право просечна оцена јој се кретала у распону од 4,54 до 4,75 (у академској 2019/20 просечна оцена јој је била 4,70; у академској 2020/21 просечна оцена је била 4,54; у академској 2022/23 просечна оцена је била 4,77, у академској 2023/24 просечна оцена је била 4,55), док су јој се за предмет Међународно кривично право просечне оцене кретале у распону 4,30 до 4,79 (у академској 2019/20 просечна оцена јој је била 4,51; у академској 2020/21 просечна оцена је била 4,51; у академској 2022/23 просечна оцена је била 4,71, у академској 2023/24 просечна оцена је била 4,30).

3. У периоду од последњег избора у звање ванредног професора, др Вања Бајовић објавила је два рада из категорије M20 и то:

- „EncroChat и SkyECC комуникација као доказ у кривичном поступку“, *Crimen*, 2/2022, стр. 154–179. (M24)
- „Добробит животиња и верске слободе – проблем религијског клања“, у: *Савремено државно-црквено право – упоредноправни изазови и националне перспективе* (ур. Владимир Ђурић, Далибор Ђукић), Институт за упоредно право, Православна Митрополија црногорско-приморска, Београд- Будва 2023, 1061–1086. (M14)

Поред тога, доставила је потврду да јој је рад под називом “Encrochat and Sky ECC Data as Evidence in Criminal Proceedings in Light of the CJEU Decision”, прихваћен за објављивање у истакнутом међународном часопису *European Journal of Crime, Criminal Law and Criminal Justice* чији је издавач Brill publishing и који је у SJR категоризацији рангиран као Q3, што га сврстава у часописе категоризације M22.

У истом периоду, објавила је и девет радова из категорије M51, односно са њима изједначених категорија и то:

- “Animal Cruelty by Children and Juveniles – Case Studies in Veterinary Forensic and Legal Practice” *Veterinarski Glasnik*, 2025, 1–17 (коауторски са Д. Давитков и Ј. Алексић Радојковић) (M 51)
- „Основне карактеристике кривичног поступка Социјалистичке Југославије“ у: Д. Поповић, Б. Беговић, З. Мирковић (ур.) *Социјалистичко право у Југославији 1945–1990 – други том*, Универзитет у Београду– Правни факултет, Београд, 2024, 733–824 (M44)
- „Правна реакција на напуштање животиња–проблематика напуштених животиња и животиња у прихватиштима“, у: В. Бајовић, И. Марковић (ур.) *Правна заштита животиња – у сусрет изменама и допунама Закона о добробити животиња*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2024, 63–86 (M44)
- „Измене и допуне Закона о добробити животиња – (не)прихватљивост предложених решења“, у: В. Бајовић, И. Марковић (ур.) *Правна заштита животиња – у сусрет изменама и допунама Закона о добробити животиња*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2024, 247–268 (са Ј. Јевтовић) (M44)
- „У прилог снижавања старосне границе кривичне одговорности- другачији поглед на „вечиту дилему““, *Crimen*, 1/2024, 82–105 (M51)
- „Масовни надзор интернета и дигиталних комуникација“ у: Ј. Ћеранић-Перишић, В. Чоловић (ур.) *Сећање на др Јована Ђирића- путеви права*, Институт за Упоредно право, Београд, 2023, 87–108. (M44)
- „Правни статус животиња-покретне ствари или нешто више?“ у: Ђ. Игњатовић (ур.) *Казнена реакција у Србији – XIII део*, Универзитет у Београду–Правни факултет, едиција *Crimen*, Београд, 2023, 231–255 (M44)
- „Тајни надзор од стране полиције и служби безбедности“, у Ђ. Игњатовић (ур.) *Казнена реакција у Србији – XII део*, Универзитет у Београду–Правни факултет, библиотека *Crimen*, Београд, 2022, 226–243 (M44)

- “Sexual Abuse of Disabled Women in Serbian Criminal Legislation and Legal Practice“, u: Lj. Kovačević, D. Vujadinović, M. Evola (eds.) *Intersectional Discrimination of Women and Girls with Disabilities and Means of their Empowerment*, University of Belgrade, Faculty of Law, Belgrade, 2022, 723–745 (коауторски са М. Шкулић) (М44)
4. У периоду од последњег избора у звање ванредног професора, др Вања Бајовић објавила је четири рада са међународних научних скупова из категорије М31, објављена у целини и то:
- „Кривична дела над дивљим и заштићеним животињским врстама“, изложено на скупу Копаоничка школа природног права – Слободан Перовић, 12–17 децембар 2024, објављено у: *Право на правду-изазови савременог доба – Зборник радова Копаоничке школе природног права Слободан Перовић*, Београд, 2024, Том I, 411–429.
 - „(Не)адекватности појединих инкриминација да заштите појединца у дигиталном окружењу“, изложено на скупу Копаоничка школа природног права- Слободан Перовић, 12–17 децембар 2023, објављено у: *Међународни правни односи и правда – Зборник радова Копаоничке школе природног права Слободан Перовић*, Београд, 2023, Том I, 467–484.
 - „Непосредна примена међународних уговора и општеприхваћених правила међународног права у кривичном поступку“ изложено на скупу Копаоничка школа природног права – Слободан Перовић, 12–17 децембар 2022, објављено у: *Судски поступак-правда и правичност – Зборник радова Копаоничке школе природног права Слободан Перовић*, Београд, 2022, Том I, 409–427.
 - „Притвор у време пандемије“ изложено на скупу Копаоничка школа природног права – Слободан Перовић, 12–17 децембар 2024, објављено у: *Зборник радова Копаоничке школе природног права Слободан Перовић*, Београд, 2021, Том I, 433–452.
5. У периоду од последњег избора у звање ванредног професора, објавила је два рада са скупа националног значаја категорије М61 објављена у целини и то:
- „Убијање, злостављање и напуштање животиња у Србији – (не)примена законских одредби“ изложено на скупу Удружење за међународно кривично право на Палићу, 14–17. јун 2024. године, штампано у: *Однос међународног кривичног и националног кривичног права*, Удружења за међународно кривично право и Универзитет у Београду – Правни факултет, Београд, 2024, 11–34.
 - „(Не)моћ Међународног кривичног суда“ изложено на скупу Удружења за међународно кривично право на Златибору, 1–5. јун 2022. године, штампано у: *Отворена питања међународног кривичног права и реформа кривичног права Србије- Том 2*, Удружење за међународно кривично право, Intermex, Београд, 2022, 254–277.

Др Вања Бајовић испуњава и одговарајуће одреднице у смислу најмање по једног из два ИЗБОРНА УСЛОВА и то:

1. Стручно – професионални допринос:

Др Вања Бајовић је чланица уређивачког одбора научних часописа: *Facta Universitatis, Series: Law and Politics, Ius Poenale* и *Harmonius-Journal of Legal and Social Studies in South East Europe*.

Била је чланица организационог одбора научног скупа „Правна заштита животиња – у сусрет изменама и допунама Закона о добробити животиња“ одржане на Правном факултету Универзитета у Београду 6. децембра 2023. године.

У периоду од претходног избора у звање била је ментор при изради једне докторске дисертације и чланица три Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације. У истом периоду учествовала је у 64 комисије за оцену и одбрану мастер рада, од чега у 51 комисији у својству ментора, а у 13 као чланица комисије.

Учествовала је на пројектима: *Развој правног система Србије и хармонизација са правом Европске Уније, Идентитетски преображај Србије, Савремени проблеми правног система Србије, Епидемија, право, друштво, Савремени проблеми правног система Србије, Проблеми стварања, тумачења и примене права, Стање криминалитета у Србији и правна средства реаговања и Казнена реакција у Србији*. Тренутно је ангажована на пројекту *Проблеми стварања, тумачења и примене права* чији је носилац Правни факултет Универзитета у Београду.

2. Допринос академској и широј заједници:

Чланица је управног одбора Удружења за међународно кривично право од 2022. године, као и научног комитета Међународног криминолошког друштва (*International Society of Criminology*) од 2016. године.

Била је чланица, а затим и председница Дисциплинске комисије на Правном факултету Универзитета у Београду од 2018. до 2024. године.

Била је ангажована као један од предавача на курсу за иновацију знања из области заштите података о личности. Поред тога учествовала је као предавач на четвртом адвокатском саветовању на Златибору, 2023. године, у организацији Адвокатске коморе Србије, као и предавач на семинарима по позиву Адвокатске коморе Шапца и Адвокатске коморе Новог Сада.

МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ

На основу пажљивог увида у научно-истраживачки рад, наставне и педагошке активности кандидаткиње, те подробне анализе свих остварених научних, наставних и педагошких резултата кандидаткиње, Комисија констатује да проф. др Вања Бајовић испуњава све позитивноправним прописима утврђене услове за поновни избор у звање ванредног професора.

У протеклом периоду кандидаткиња је, поред континуираног научног рада и наставне ангажованости, одређени део професионалних активности прилагодила личним околностима, имајући у виду рођење детета и обавезе везане за мајчинство. Због тога јој је фокус у већој мери био усмерен на учешће на научним скуповима и активности у земљи и региону, али је упркос томе успела да одржи висок ниво научне продуктивности и стручног ангажовања.

Објављени радови проф. др Вање Бајовић одликују се високим научним квалитетом, оригиналним приступом приликом писања научних радова, те избором веома актуелних тема, као што су дигитални докази, надзор комуникација, криптоване комуникационе платформе, добробит животиња, реформа кривичног законодавства, примена међународних стандарда у националном кривичном праву, као и проблем старосне границе одговорности за кривично дело. За сваку је похвалу избор тема проф. др Вање Бајовић који недвосмислено указује на њено широко и квалитетно правничко образовање, али и велики научни ентузијазам на темељу чега не оклева да се упусти у бављење темама које су недовољно истражене, чиме она константно даје како посебан, некада чак и својеврсни „пионирски“ научни допринос, тако и значајно помаже нашој судској пракси и уопште, пракси органа кривичног поступка.

Кандидаткиња је своје радове писала разумљивим језиком, а своје у њима изражене научне ставове, енергично и ваљано образлагала, те увек када је то било умесно, износила и веома аргументоване предлоге у *de lege ferenda* смислу, што је свакако од великог не само теоријског, већ и практичног значаја у процесу константне реформе нашег последњих деценија веома динамичног кривичног процесног права. Поред тога, наставни и педагошки рад кандидаткиње у протеклом периоду, али и уопште, од заснивања радног односа на Правном факултету Универзитета у Београду, оцењен је високим оценама од стране студената.

На основу свега изложеног у претходном тексту овог извештаја, Комисија са великим задовољством констатује да је проф. др Вања Бајовић испунила све законске услов за избор у звање и заснивање радног односа на радном месту наставника у звању ванредног професора за ужу научну област Кривично право – предмет Кривично процесно право, на Правном факултету Универзитета у Београду, те на основу тога

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

ПРЕДЛАЖЕ

да се проф. Вања Бајовић (поново) изабере у звање ванредног професора за ужу научну област Кривично право - предмет Кривично процесно право на Правном факултету Универзитета у Београду.

У Београду, 14. априла 2025. године.

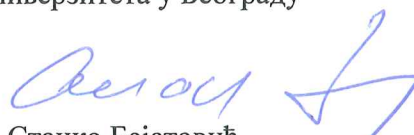
Чланови Комисије:

др Милан Шкулић,
редовни професор Правног факултета
Универзитета у Београду

др Горан П. Илић,
редовни професор Правног факултета
Универзитета у Београду

др Станко Бејатовић
редовни професор Правног факултета
Универзитета у Крагујевцу, у пензији